

L'opaca transparència del PP d'Alaior

■ Sobta, fins a la perplexitat, que ara el PP d'Alaior parli de transparència i participació en el procés de les obres del Convent de Sant Diego. Quatre anys de silenci, desinformació i opacitat entorn de les obres de l'immoble. Ni un registre d'entrada o sortida que doni compte de les modificacions introduïdes al projecte. Ni una trobada amb les entitats ciutadanes que havien edificat un projecte participat, que va néixer del poble. Un any des de la constitució del nou consistori sense una sola informació al grup de l'oposició respecte l'estat de les obres, ni en comissions informatives ni a compte de la comissió municipal especial enunciatada al primer ple, reclamada per Junts en múltiples ocasions i encara pendent de constitució. Una visita d'obres amb membres del Consell i el Govern on no hi vam ser convidats com a membres de la corporació (igual que quan es va produir la visita al Centre BFT).

Que ara el PP d'Alaior ens critiqui perquè ens preocupem d'assumptes que, segons ells, pertocuen a qui ha guanyat les eleccions, diu molt poc del que creuen que és la democràcia. Quan un guanya unes eleccions no té el dret de fer el que li doni la gana.

Si Junts per Ló i els partits que governen actualment a Consell i Govern no haguéssim fet res vers el Centre BFT, per exemple, hores d'ara s'haguessin perdut els diners de la inversió per Alaior i per Menorca, vista la inoperància al respecte en els darrers quatre anys. Inoperància que també va quedar palesa amb la desviació i perdua dels 5 milions d'euros destinats a la conducció dels pluvials, feta amb nocturnitat i alevosia.

Com a grup municipal que representa gairebé el 50 per cent dels votants, no serem participats de la opacitat i les decisions partidistes.

Protestem enèrgicament perquè una revista va aconseguir còpia dels plànols del Pati de Sa Lluna, amb les modificacions introduïdes d'amagat pel PP. Què volien ocultar? Què més els donia que es publiquin o no els plànols, vostès que s'omplen la boca amb la paraula «transparència»? El problema és que aquests plànols certifiquen que s'han fet modificacions d'amagat i desquenes a tota la gent que, al llarg dels anys, ha treballat perquè Es Convent, com a centre dinamitzador cultural de Alaior, arribés a ser una realitat.

Ara, quan organitzem un acte per recordar els orígens del projecte, tot convidant aquells que ho van fer possible, posen el crit al cel, ens acusen de

Un bon camí recorregut, un bon camí encara per recórrer

■ Celebrar 30 anys d'una llei que ens ha ajudat molt a resituair-nos en el camí de la recuperació lingüística és motiu de satisfacció. Sens dubte. Però aquestes tres dècades de treball en matèria de llengua pròpia ens ha de fer reflexionar, analitzar i ponderar si l'oficialitat idiomàtica adquirida ha estat suficient, si satisfà les aspiracions que ha de tenir un poble, una comunitat històrica com la nostra i si més enllà de ser llengua oficial és una llengua d'ús, rica, vàlida i viva. Treinta anys és un període per celebrar, més si hi ha hagut avenços notables. Però també és una aturada per revisar tot allò aconseguit i un recés per repensar els nous objectius, perquè hi resta encara camí per recórrer.

A les Illes Balears la lluita per la plenitud lingüística té encara diversos fronts de combat, com serien els de les Administracions de l'Estat que exerceixen a les nostres illes, on la llengua pròpia ha avançat poc. A la Justícia, als Cossos i Forces de Seguretat de competència estatal, als registres civils o mercantil, a les notaries o als organismes públics delegats ubicats a la nostra comunitat, l'avenç en l'idioma propi s'hi resisteix encara perquè la llengua pròpia pugui interactuar amb total normalitat, encara que sigui compartida amb l'altra cooficial, el castellà. La funció normalitzadora ha de saber també incorporar-se a aquestes institucions de l'Estat. I s'ha de fer perquè així ho contempla la pròpia Constitució Espanyola: «La riquesa

de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que ha d'esser objecte d'un respecte i protecció especials». I qui hauria de vetllar per aquest respecte i protecció de les llengües reconegudes a l'Estat espanyol és el mateix Govern d'Espanya, garant de la Carta Magna, però davant la dilació dels fets i del temps, haurà de ser el mateix Govern de les Illes Balears qui haurà d'encetar mecanismes per introduir el dret dels ciutadans il·lencs a poder usar i ser atesos en la llengua catalana a totes aquestes administracions estatals i maldar perquè els seus funcionaris coneixin les dues llengües oficials en el seu lloc de treball. Aquesta és una simple normalitat que tenen tots les comunitats i regions europees amb llengües pròpies oficials reconegudes.

La pròpia legislació autonòmica balear avala aquestes actuacions: L'article 35 de la Llei de Normalització Lingüística diu: «Igualment s'ha de promoure l'aprenentatge de la llengua catalana per als funcionaris dependents de l'Administració Central en els termes convinguts amb aquesta. I és més, la Disposició Addicional 1ª de l'esmentada llei emplaça al Govern de torn a emprendre aquestes accions: El Govern Balear ha de promoure, d'acord amb els òrgans competents, la normalització

de l'ús de la llengua catalana a l'Administració perifèrica de l'Estat, a l'Administració de Justícia, en els registres, a les empreses públiques i semi públiques i a qualsevol àmbit administratiu no dependent del Govern de la Comunitat Autònoma».

Nosaltres celebrem que el Govern del Canvi hagi recuperat, en pocs mesos, les normatives de consens que van inspirar a unificar a totes les forces un marc legal on el coneixement i aprenentatge de la llengua catalana a les illes es desenvolupàs amb normalitat durant quasi 30 anys, fins que l'anterior Govern Bauzá i els seus consellers van intentar enderrocar el treball de dècades fet en matèria lingüística. Una política que portava les més diàfanes ac-

cions d'un lingüicidi.

A més de celebrar el restabliment i fidelitat a la Llei de Normalització Lingüística de 1986, correspon a l'actual i als futurs governs vetllar per garantir els drets de la ciu-

dania i pel treball diari i constant cap a la plena normalitat. Així mateix, nosaltres seguirem treballant des de les institucions, sempre que tinguem el suport necessari de la ciutadania, perquè el coneixement i aprenentatge de la llengua pròpia de les Illes Balears no només sigui un dret, si no també esdevingui el més prest possible, en un deure, que és l'assignatura pendent de l'actual legislació lingüística de les Illes Balears.

MAITE SALORD I RIPOLL
JOAN MANEL MARTÍ I LLUFRIU
Membres de Més per Menorca

«tramposos» i esgrimeixen l'argument de «noltros hem guanyat els eleccions» (una sortida que ja ha esdevingut recurrent quan se'ls acaben els arguments de pes, que és tot sovint)

Seguirem fomentant i reivindicant la participació de la gent en els projectes que són de tots i seguirem proposant, sempre que faci falta, xerrades i debats sobre qualsevol tema que sigui d'interès ciutadà. I esperem que, en lloc d'amagar-se sota l'ala o acusar els altres de «tramposos», responguin a les convidades explícites (les presents i les futures) i aprenguin a escoltar la gent que té moltes coses interessants a dir i que són els que paguen, amb els seus impostos, el que vostès volen gestionar i dirimir a les seves esquenes.

JUNTS PER LÓ
• ALAIOR

El drac de Sobrevell als Escoltes de Menorca

■ Estimats escoltes. Després de dos dies d'anar per amunt i per avall per les terres de Sobrevell em vaig fer veure que de res serveix fer el mal i portar moments dolents a la gent. Vaig entendre que les dificultats i diferències entre les persones es poden afrontar amb diàleg i bones intencions. Ara sé que els escoltes de tot el món treballau junts per a que la gent no s'oblidi de fer el bé i per

deixar el món una mica millor de com l'hem trobat. Espero que com jo us heu hagut endut una molt bona experiència del cap de setmana que hem viscut tots junts a Ferreries.

Vull agrair a tota la gent que ha col·laborat amb l'agrupament Escolta Sant Bartomeu durant aquests dies per haver fet possible aquesta diada de Sant Jordi. Caps, cotes de suport, responsables del Consell d'Agupament, pares i mares, cuiners i escoltes de Menorca. També donar les gràcies al propietari de Sobrevell, l'Ajuntament de Ferreries, la Policia Local, Protecció Civil, CEIP Castell de Santa Àgueda, Supermercat Pons Martí, Batucada de Ferreries, Myotragus (dimonis) i EsportArt. I a totes aquelles persones que de manera particular han ajudat a dur a terme algunes de les activitats realitzades.

Moltes gràcies i Sempre Apunt!

AGRUPAMENT ESCOLTA SANT BARTOMEU
• FERRERIES

Piscina abandonada

■ Visc a Son Vitamina. Vaig presentar una instància a l'Ajuntament d'Alaior amb registre d'entrada 2015-ERC-3038 i data 1/06/2015 per un problema d'una piscina abandonada (a sis metres de ca meva) que crea un problema de salut tant pels mals olors com per la proliferació de mosquits. Durant els mesos

d'estiu no es pot ni sortir de casa.

Després de deu mesos, l'Ajuntament que ens representa encara no ha fet res ni he rebut cap comunicació oficial.

Ja fa un mes vaig anar una altra vegada a l'Ajuntament d'Alaior i tot segueix igual.

Com és que els ciutadans que fem l'abonament de l'IBI i la resta de responsabilitats que tenim, rebem aquesta resposta d'incompetència per part de l'Ajuntament d'Alaior?

PATXI ERRAZTI ESNAL
• ALAIOR

Por alusiones

■ Al ser nombrado mi nombre y apellidos en este periódico por el concejal Remi Lora, ruego a dicho Sr. y también a esta publicación que antes de dar una noticia se aseguren de su veracidad, ya que esto afecta a mi familia y amigos. Ciertamente es que el juzgado número 2 de Maó remitió a Mallorca dicho contenido, siendo impugnado por mi letrado y aceptado sin haber sentencia ni juicio. Ruego al Sr. Lora que mida sus palabras y antes de hablar públicamente se entere bien de lo que dice y cuide mucho de nombrarme en adelante, y si no que se atenga a las consecuencias de una falsa noticia.

ANA MARIA ALSINA PONS
• PUNTA PRIMA